

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 2 lipca 2026 r.

Poz. 1780

Podpisany przez:

Joanna Maria Pietrzykowska

Data: 02.07.2026 13:52:24

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IN.VII.743.58.2026.OJ WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 30 czerwca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r., poz. 538), stwierdzam **nieważność uchwały nr XXV/344/26 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 27 maja 2026 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna w części tekstowej w zakresie:**

1. § 2 ust. 1 pkt 1 – 7;
2. § 2 ust. 1 pkt 13 w zakresie dodanego § 21 ust. 3 pkt 4 lit. f tiret trzecie w odniesieniu do symbolu „8MN-U”.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 27 maja 2026 r. Rada Miejska w Kluczborku podjęła uchwałę nr XXV/344/26 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Burmistrz Kluczborka przedstawił Wojewodzie Opolskiemu w dniu 3 czerwca 2026 r. przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny jej zgodności z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z dnia 24 czerwca 2026 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), w związku z art. 91 ust. 5 ww. ustawy o samorządzie gminnym, zawiadomił organy gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego.

Burmistrz Kluczborka w piśmie z dnia 29 czerwca 2026 r. odniósł się do uwag podniesionych przez organ nadzoru. W ocenie Wojewody Opolskiego udzielone odpowiedzi nie wyjaśniały jednak wszystkich kwestii wskazanych przez organ nadzorczy.

W myśl art. 85 i 86 ww. ustawy o samorządzie gminnym, tutejszy organ sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 ww. ustawy o samorządzie gminnym, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Tryb sporządzania planu należy rozumieć jako sekwencję czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu jako merytoryczną jego zawartość (przyjęte w nim ustalenia). Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia "istotnego naruszenia prawa", ani też nie wyliczył rodzaju wad, które należy w ten sposób kwalifikować. Według wypracowanego przez piśmiennictwo i orzecznictwo stanowiska przyjmuje się, że nieistotne naruszenia prawa obejmują naruszenia niedotyczące istoty zagadnienia. Nieistotne naruszenie prawa, jak błąd lub nieścisłość prawna niemająca wpływu na

istotną treść uchwały, jest zatem mniej doniosłe niż inne wadliwości. Jako przykłady tego rodzaju uchybień wskazuje się nieodpowiednie oznaczenie uchwały, przywołanie niewłaściwej podstawy prawnej uchwały (przy założeniu, że istnieje przepis prawa umocowujący do jej podjęcia), oczywistą omyłkę pisarską lub rachunkową. Natomiast rodzaje naruszeń, które należy zaliczyć do kategorii istotnych, to naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały lub zarządzenia, dotyczące meritum sprawy, jak np. naruszenie przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał, przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 lipca 2018 r. sygn. akt IV SA/Gl 430/18).

1. W wyniku dokonanej oceny prawnej uchwały oraz przekazanej dokumentacji prac planistycznych, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem przepisów art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 27 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z uwagi na sformułowanie ustaleń wykraczających poza zakres objęty zmianą planu miejscowego, co stanowi istotne naruszenie zasad i trybu sporządzania zmiany planu miejscowego, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ww. ustawy, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy, przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tryb sporządzania i uchwalania planu miejscowego, zapoczątkowany jest podjęciem uchwały intencyjnej (art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy), kontynuowany przez działania wskazane w art. 17 ww. ustawy oraz zakończony podjęciem uchwały uchwalającej plan miejscowy (art. 20 ust. 1 ustawy). W związku z przepisem art. 27 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym również każda zmiana planu miejscowego, bez względu na jej rodzaj i zakres, wymaga wprowadzenia w takim samym trybie jak sporządzenie i uchwalenie planu. Pominięcie, bądź niewłaściwe wykonanie którejs z czynności proceduralnych, stanowi naruszenie trybu uchwalania zmiany planu i w przypadku istotnego naruszenia - powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, na podstawie art. 28 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której integralną częścią jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu lub jego zmianą. Biorąc powyższe pod uwagę uchwała intencyjna powinna określać, w sposób jednoznaczny, nie budzący jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, jaki obszar będzie tym planem objęty.

Uchwała nr XIII/171/25 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 29 kwietnia 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna, była pierwszym etapem prowadzącym do uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna (zatwierdzonego uchwałą nr LXIX/968/24 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 28 lutego 2024 r.), inicjującym proces tworzenia aktu prawa miejscowego. Granice obszaru objętego przystąpieniem do sporządzenia planu miejscowego określono w tekście uchwały jak i w załączniku graficznym do uchwały.

Wskazana na załączniku graficznym granica obszaru objętego zmianą planu pokrywa się terytorialnie z granicą obszaru objętego ustaleniami uchwały zmienianej. W § 2 ust. 2 ww. uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna, wskazano jednak, że przedmiotem zmian są ustalenia:

- 1) dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług (MN-U) w zakresie określonym w art. 15 ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 2) dla terenów usług lub produkcji (U-P).

Dokonując analizy uchwały nr XXV/344/26 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 27 maja 2026 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kluczbork część północna, organ nadzoru stwierdził, że dotyczy ona zmiany części tekstowej uchwały nr LXIX/968/24 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 28 lutego 2024 r. Zapisy zawarte w § 2 ust. 1 pkt 1 – 7 kontrolowanej uchwały dotyczą zmian w przepisach ogólnych uchwały (dotyczących definicji przestrzeni publicznej – powoływanej wielokrotnie w różnych zapisach uchwały zmienianej, przykładowo w § 4 ust. 1 pkt 3 i pkt 27, § 6, § 37 ust. 3 pkt 3 lit. d, § 45 ust. 3 pkt 5, itd.) oraz przepisach odnoszących się do ustaleń dla całego obszaru objętego planem, a nie wyłącznie terenów oznaczonych symbolami U-P, MN i MN-U. Zakres przedmiotowej zmiany planu miejscowego wykracza zatem poza granice podjętej uchwały intencyjnej określone w tekście tej uchwały.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach, wskazała, że cyt.: „załącznik do uchwały intencyjnej wskazuje cały obszar miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjęty na podstawie uchwały LVII/821/23 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 29 marca 2023 r.” (powołana uchwała dotyczy uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Kluczbork), jak również, że cyt.: „zapisy § 2 ust. 2 uchwały intencyjnej zawierają jedynie postulowany kierunek zmian dotyczących ustaleń zmienianej uchwały. Burmistrz i Rada Miejska mogła wprowadzić kwestionowane ustalenia, tym bardziej, że wynikały one ze zgłaszanych uwag mieszkańców i instytucji”.

W niniejszej sprawie pomimo obszarowego wskazania terenów objętych zmianą planu w załączniku graficznym do uchwały intencyjnej, wprowadzono również ściśle ograniczenia w zakresie ustaleń będących przedmiotem nowelizacji – w części tekstowej uchwały inicjującej ten proces. Obie formy ustaleń (graficzna i tekstowa) stanowią łącznie granice działania organu wykonawczego gminy.

Wprowadzając przywołany powyżej § 2 ust. 2 uchwały intencyjnej, uchwałodawca ograniczył zakres możliwych zmian uchwały nr LXIX/968/24 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 28 lutego 2024 r. (uchwały zmienianej) jedynie:

- do zmiany ustaleń dotyczących terenów usług lub produkcji oznaczonych symbolami literowymi U-P

oraz

- do zmiany ustaleń dotyczących terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolami literowymi MN i terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług oznaczonych symbolami literowymi MN-U w zakresie określonym w art. 15 ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3 pkt 8 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, maksymalnej i minimalnej nadziemnej intensywności zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, minimalnej liczby i sposobu realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linii zabudowy i gabarytów obiektów, jak również w zakresie sposobu usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystyki obiektów budowlanych oraz pokrycia dachów.

Nie można podzielić stanowiska organu gminy, iż są to jedynie postulowane kierunki zmian obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W żaden sposób nie wynika to bowiem z treści ww. uchwały.

Ze względu na wagę społeczną uchwały, jak również skierowanie jej do powszechnego odbiorcy, nie może budzić wątpliwości, czy dana nieruchomość jest objęta tą procedurą, czy nie. W tym celu, uchwała o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, dokonuje identyfikacji obszaru objętego planem zarówno w części tekstowej jak i w części graficznej. Granice obszaru przyszłego planu miejscowego, bądź jego zmiany muszą być wyznaczone precyzyjnie, gdyż wyznaczają maksymalny zasięg terytorialny obowiązywania procedowanego prawa miejscowego.

Zmiana planu miejscowego może dotyczyć nie tylko fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, ale również dotyczyć może przedmiotowo węższego zakresu, np. wybranego zagadnienia. Zmiana planu miejscowego jest bowiem przykładem nowelizacji, a nie derogacji aktu prawnego i zastąpienia go całkiem nowym aktem. Oznacza to, że rada gminy modyfikuje jedynie część obowiązujących ustaleń planistycznych, pozostawiając pozostałe bez zmian. W konsekwencji zmiana nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści planu miejscowego, określonych przedmiotowo w art. 15 ustawy o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym. Powyższe oznacza, że podejmując uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego, rada gminy może wyznaczyć obszar zmiany planu węższy od granic pierwotnego planu miejscowego, gdy wynika to z przedmiotu podejmowanej nowelizacji. Uchwała rady gminy o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego może również uściślić zakres przedmiotowy dokonywanych zmian. Nowelizacja taka powinna odbywać się wedle ściśle określonych zasad, w szczególności zgodnie z zakresem i w granicach obszaru ustalonych w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co wynika wprost z art. 14 ust. 1, art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1 i art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z art. 27 i art. 28 ust. 1 ustawy.

Reasumując, sporządzając w przedmiotowej sprawie projekt zmiany planu miejscowego, niezgodnie z granicami obszaru ustalonymi w uchwale o przystąpieniu, doszło do istotnego naruszenia zasad sporządzania zmiany planu miejscowego, z uwagi na fakt, iż ustalenia planistyczne wykraczają poza granice obszaru określone w uchwale intencyjnej (art. 15 ust. 1, w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), istotnego naruszeniu trybu sporządzania zmiany planu miejscowego, z uwagi na fakt, iż procedura określona w art. 17 ww. ustawy została przeprowadzona w odniesieniu do innych granic obszaru aniżeli określała to uchwała inicjująca (art. 17, w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ww. ustawy), jak również naruszenia właściwości organów, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ww. ustawy, z uwagi na fakt, iż organ wykonawczy gminy zobligowany został do sporządzenia projektu zmiany planu miejscowego w innym obszarze (art. 15 ust. 1 i art. 17, w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Kompetencja do ustalania granic przyszłego opracowania należy wyłącznie do rady gminy i wójt, burmistrz lub prezydent miasta jako organ sporządzający projekt planu jest związany tymi ustaleniami w trakcie prowadzonej przez siebie procedury planistycznej.

Powyższe naruszenia, stosownie do dyspozycji art. 28 ust. 1 ww. ustawy, stanowią podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały w zakresie dotyczącym ustaleń, o których mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. Nie jest przy tym możliwa ingerencja nadzorcza umożliwiająca pozostawienie tych zapisów jedynie w zakresie odnoszącym się do terenów U-P, MN i MN-U, z uwagi na ich konstrukcję stylistyczną oraz ustalenia merytoryczne dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu.

2. W ocenie organu nadzoru doszło również do istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez określenie dwa razy, w sposób odmienny, ustalonego wskaźnika zagospodarowania terenu, tj. minimalnej powierzchni działki budowlanej przypadającej na 1 nowoprojektowany lokal mieszkalny dla terenu oznaczonego symbolem 8MN-U.

W dodanym kontrolowaną uchwałą zmieniającą § 21 ust. 3 pkt 4 lit. f tiret drugie uchwały ustalono ww. wskaźnik jako: minimum 400 m², natomiast w § 21 ust. 3 pkt 4 lit. f tiret trzecie tej uchwały jako: minimum 500 m². Gmina w wyjaśnieniach wskazała, że w kwestii powyższych rozbieżności doszło do omyłki pisarskiej. Intencją gminy było wprowadzenie wartości tego wskaźnika jak w tiret drugie.

Wojewoda przychylił się do wyjaśnień złożonych przez gminę, co skutkowało usunięciem z treści § 21 ust. 3 pkt 4 lit. f tiret trzecie uchwały symbolu 8MN-U. Stwierdzenie nieważności w tym zakresie, powoduje, że w sposób jednoznaczny będzie określona minimalna powierzchnia działki budowlanej przypadająca na jeden nowoprojektowany lokal mieszkalny dla terenu oznaczonego symbolem 8MN-U, czyli zgodnie z ustaleniami dodanego uchwałą zmieniającą § 21 ust. 3 pkt 4 lit. f tiret drugie uchwały jako: minimum 400 m².

3. Tutejszy organ stwierdził ponadto naruszenie § 6 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), z powodu nieprecyzyjnego odwoływania się do zapisów uchwały zmienianej, tj. brak wskazania numeru paragrafu, brak wskazania numeru ustępu przywoływanych przepisów.

W § 2 ust. 1 pkt 9, pkt 10 i pkt 11 zdania wprowadzające kontrolowanej uchwały pominięto wskazanie ustępu nowelizowanego § 19 uchwały zmienianej.

W dodanych uchwałą zmieniającą § 19 ust. 3 pkt 4 lit. h i § 21 ust. 3 pkt 4 lit. g uchwały ustalono natomiast cyt.: „nakaz lokalizacji wejścia do lokalu mieszkalnego na elewacji frontowej od strony przestrzeni publicznej przylegającej do działki budowlanej lub od dojazdów wydzielanych zgodnie z § pkt 5 lit. b tiret drugie uchwały”. Nieprawidłowo powołano zatem przepis obowiązującej uchwały zmienianej dotyczący kwestii wydzielania dojazdów, poprzez brak wskazania numeru paragrafu przepisu, którego dotyczy.

§ 6. w zw. z § 143 ww. rozporządzenia stanowi, że przepisy aktów prawa miejscowego redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Biorąc pod uwagę normatywny charakter uchwały w sprawie planu miejscowego, wymagający redagowania jego postanowień w sposób spełniający wymagania przyzwoitej legislacji, niedopuszczalne są sytuacje formułowania w nich ustaleń niejasnych, wątpliwych, czy wzajemnie się wykluczających. Powyższe reguły redagowania uchwał będących aktami prawa miejscowego wynikają z „Zasad techniki prawodawczej”, stanowiących załącznik do ww. rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, ale również z ogólnej zasady określoności przepisów prawnych, ukształtowanej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, a wyprowadzonej przez ten Trybunał m.in. z klauzuli demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Wspomniana zasada wymaga, aby przepisy prawa były jasne, to znaczy precyzyjne i komunikatywne.

Tutejszy organ nie zakwalifikował stwierdzonego naruszenia jako istotne z uwagi na czytelną intencję rady gminy w zakresie powiązania ustaleń uchwały zmieniającej z ustaleniami uchwały zmienianej, jak również z uwagi na konieczność zachowania proporcji pomiędzy skalą naruszenia, a zastosowanym środkiem nadzoru. Zauważa jednak, że skoro miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, to konieczne jest by zawarte w nim regulacje spełniały warunek określoności prawa, co „oznacza nakaz jego precyzyjności, tj. stanu, w którym istnieje możliwość wywiedzenia z niego jednoznacznej normy prawnej oraz nakaz formułowania prawa przejrzystego, tj. zrozumiałego dla jednostki. Konieczność stanowienia prawa cechującego się „poprawnością”, „precyzyjnością” i „jasnością” wielokrotnie podkreślał także Trybunał Konstytucyjny (np.: wyroki TK z dnia 10 listopada 1998 r., K 39/97; z dnia 11 stycznia 2000 r., K 7/99; z dnia 13 lutego 2001 r., K 19/99; z dnia 13 września 2005 r., K 38/04; z dnia 7 listopada 2006 r., SK 42/05). Organy Gminy Kluczbork muszą mieć na uwadze, że w obrocie prawnym nie powinny się znajdować uchwały dotknięte nawet nieistotnymi wadami prawnymi, gdyż taki stan rzeczy podważa zaufanie obywateli do organów władzy publicznej.

Wyjaśnienia Burmistrza Kluczborka w pozostałym zakresie zostały uwzględnione.

Niniejszym rozstrzygnięciem nadzorczym dokonuje się doprowadzenia do stanu zgodności z prawem kontrolowanej uchwały w taki sposób, aby nie ingerować nadmiernie w władztwo planistyczne gminy, zachować proporcje pomiędzy skalą naruszenia, a zastosowanym środkiem nadzoru oraz nie pozbawić planu waloru użytkowego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Dyrektor
Wydział Infrastruktury i Nieruchomości

Marek Świetlik